

Функционалният стил в програмирането (в примери на Haskell)

Б. Банчев

Характерни особености на функционалния стил:

- интензивно използване на функции; функции-стойности (аргументи, резултати); множество начини за образуване на стойности-функции (композиране, частично прилагане, ...)
- декларативно описване на действия, включително определения на функции; (по принцип) отсъстват императивни конструкции като присвояване и цикли; изобщо, отсъства понятието „оператор“ или „команда“, има само изрази
- динамично (в хода на програмата) образуване на стойности, включително съставни и дори такива с неопределено голям обем (рекурсивни)
- пряко (без прибегване до указатели или моделиране с други средства) представяне на разнообразни съставни стойности: n -ки, списъци, дървета и др.; съставните стойности се третират цялостно
- значително се улеснява формалното третиране на програмата като математически обект; много по-удобно се изказват и доказват твърдения за свойствата на програмата, за преобразования, на които тя може да бъде подлагана и т. н.
- става възможно истински да се отделя описването на действията от това на данните, върху които те се прилагат; с това програмата става по-лесно управляема (разбирана, изменяна), а нейните части – по-абстрактни и следователно по-универсални

Съвременните функционални езици имат следните черти:

- строга типовост; всяка стойност има определен тип и не се допуска използване на един тип в ролята на друг (чрез неявно или явно преобразуване)
- развита типова система (разнообразие от предопределени и въвеждани от програмиста типове) с автоматична изводимост на типовете (от изпълняващата система) и естествена полиморфност (многозначност)

- развита декларативност по отношение на задаването и на данни, и на действия с тях; това позволява например по-рядко да се извършват проверки за валидност, избиране на алтернативи и др. под. по време на действието на програмата, а и дори когатотаква действия са неизбежни, те да бъдат добре организирани, а не потенциално хаотични; за целта се използват разнообразни механизми, например структурнодекомпозиционно съпоставяне и охраняеми действия
- богат, адекватен на високото семантично (сислово) равнище на езика, синтаксис
- тенденция към избягване на непосредственото използване на рекурсия, като се въвеждат подходящи функции от висок ред (такива, чиито аргументи и/или резултати са също функции)
- средства за създаване на абстракции от различен вид, вкл. абстрактни даннови типове
- средства за модулно програмиране
- при част от езиците (Haskell, Clean, Miranda) – отложени пресмятания и работа с (потенциално) безкрайни даннови обекти

1 Списъци: пряко задаване, прогресии, генератори

```
[3,2,-4,7]           -- списък от цели числа
3:2:-4:7:[]          -- същият списък, с изрично прилагане
                    -- на конструкторите ([] и :)
3:2: [-4,7]          -- все същият списък: към [-4,7] се
                    -- добавят (отпред) 2 и 3
[]                   -- празен списък
[[2,5,1],[5,-3,0,12],[],[3]] -- списък от списъци от цели числа

[('b',5,"един низ"),('d',7,"друг низ")] {- списък от n-ки, именно --
                                           тройки от тип (Char,Integer,String) -}
[2,if b then x else y,8,f 15] -- могат да участват произволни изрази

[5..14]              -- еквив. на [5,6,7,8,9,10,11,12,13,14]
[2.7..9.1]           -- еквив. на [2.7,3.7,4.7,5.7,6.7,7.7,8.7]
[5,7..14]            -- еквив. на [5,7,9,11,13] (нарастване 2)
[5.1,4.7..2.5]       {- еквив. на [5.1,4.7,4.3,3.9,3.5,3.1,2.7]
                    (нарастване -0.4)                               -}
['d','g'..'r']       {- еквив. на "dgjmp" (низове са списъци от
                    литери, които също са наредено множество) -}

[x| x <- nub "differentiate", x `elem` "aeiou"]
                    {- списък (низ) от гласните от низа,
                    всяка по веднъж ("iea") -}
```

```

[(x,y) | x<-[5,8,3], y<-['#','*']]
    {- эквив. на [(5,'#'),(5,'*'),(8,'#'),
                  (8,'*'),(3,'#'),(3,'*')] -}
[(x, ord x) | x <- sort (nub "Use Haskell, not Pascal!"), isLower x]
    {- списък от лексикографски подредените
      малки букви от низа, всяка по веднъж,
      по двойки с номерата им:
      [('a',97),('c',99),('e',101), ...] -}
xs == [x | x<-xs, x`mod`5 == 0]
    {- true (false), когато всички елементи
      на xs се (не се) делят на 5 -}

```

2 Определяне на функции: уравнения, съпоставяне, охрани, срезове

```

max3 a b c = max (max a b) c      -- префиксно обръщение
max3 a b c = a `max` b `max` c    -- същото в инфиксен запис

max0 = max 0                       {- частично прилагане на max;
                                     эквив. на max0 x = max 0 x -}

gt :: Int -> Int -> Bool           -- изрично задаване на тип
gt = (>)                          -- срез на >: gt x y е еквив. на
-- x>y и на (>) x y

pos = (>0)                         -- ляв срез: pos x е еквив. на x>0
neg = (0>)                         -- десен срез: neg x е еквив. на 0>x

length [] = 0                      -- дължина на списък:
length (_,xs) = 1 + length xs     -- двойка уравнения с шаблони за
-- разграждане на списък по
-- конструкторите му

euc a b                             -- намиране на н.о.д. (алг. на Евклид):
| a<b = euc a (b-a)                -- определение чрез поредица от
| a>b = euc (a-b) b                -- ,,охраняеми изрази“
| a==b = a

fib n                                 -- n-то число на Fibonacci:
| n==0 = 0                         -- пряка рекурсия
| n==1 = 1
| n>1 = fib(n-2)+fib(n-1)

fib' = fst . fpair where            -- използване на стойности от вида
fpair n                             -- двойка (,), на локално определени
| n==0 = (0,1)                     -- функции (where) и на композиция
| otherwise = fstep(fpair(n-1))    -- (.)
where {fstep(a,b) = (b,a+b)}

```

```

-- ,,бързо‘‘ подреждане
qsort [] = []
qsort (x:xs) = qsort [y| y<-xs, y<=x] ++ [x] ++ qsort [y| y<-xs, y>x]

```

3 Етюд върху факториела: няколко определения

```

rfac n = if n==0 then 1 else n * rfac (n-1) -- пряка рекурсия

efac 0 = 1 -- двойка уравнения,
efac n = n * efac (n-1) -- едното рекурсивно

cfac = \n -> case n of
    0 -> 1 -- cfac се определя като
    (m+1) -> (m+1) * cfac m -- равна на безименна функция,
-- взаимнорекурсивна с cfac

pfac n = product [1..n] {- ,,просто‘‘ определение:
-- вж. по-долу определението
-- на product -}

```

4 Полиморфни функции

```

id x = x -- идентитет, от тип a -> a
fst (x,y) = x -- ,,първи‘‘, от тип (a,b) -> a
snd (x,y) = y -- ,,втори‘‘, от тип (a,b) -> b
head (x:_) = x -- ,,глава‘‘, от тип [a] -> a
tail (_:xs) = xs -- ,,опашка‘‘, от тип [a] -> [a]

```

Функцията *композиция* (`.`), определена с `f . g = \x -> f (g x)` има тип `(.) :: (b -> c) -> (a -> b) -> a -> c`.

Също полиморфна е вече срещаната функция `length`, както и функциите `map`, `filter`, `zipWith`, които се срещат в следващите раздели – все стандартно предоставяни с Haskell функции, а също и доста от функциите, които въвеждаме в примерите.

5 Типове-синоними. Използване на типове при определяне на функции

```

type Name = String -- Name става синоним на String
type Table a b = (a,[b]) -- параметризирано определение на синоним
type Index = Table String Int -- определение чрез вече въведен синоним

```

Определяне и използване на „база от данни“ за библиотечно заемане. NB! Определенията на типове за функциите са съществени

```

type Person = String -- заемател (име)
type Book = String -- заглавие на книга

```

```

type Library = [(Person,Book)] -- списък от записи заемател-книга:
                                -- състояние на справочника за
                                -- заеманията

-- кои книги от db са заети от prs:
books :: Library -> Person -> [Book]
books db prs = [b | (p,b)<-db, p==prs]

-- кои заематели са заели от db книгата bk:
borrowers :: Library -> Book -> [Person]
borrowers db bk = [p | (p,b)<-db, b==bk]

-- заемане на книга (състоянието на справочника се променя;
-- всъщност получаваме нов справочник!):
mkLoan :: Library -> Person -> Book -> Library
mkLoan db prs bk = (prs,bk):db

-- връщане на книга (както по-горе, получаваме нов справочник!):
rtLoan :: Library -> Person -> Book -> Library
rtLoan db prs bk = [x | x<-db, x!=(prs,bk)]

-- примерно състояние на справочника за библиотека
lib =
  [("Georgi","Algoritmi"), ("Ina","Voyna i mir"),
   ("Georgi","Programirane"), ("Diana","Divi razkazi"),
   ("Kamen","Voyna i mir")]

```

6 „Конструирани“ типове

```

-- „изброяване“ (три конструктора, всичките без аргументи)
data Colours = Red | Green | Blue

{- тип, описващ множество; два конструктора -- NilSet без
аргументи, за празно множество, и ConsSet с два аргумента
(по-вярно, ConsSet е конструктор с един аргумент и с резултат
функция, която (трябва да) добавя съответния елемент (от тип a)
към множеството (от тип Set a)) -}
data Set a = NilSet | ConsSet a (Set a)

{- косвено рекурсивно определение; човек (Person) е или дете
(Child), или възрастен (Adult); във втория случай биографията
се допълва от (възможно празен) списък от деца, които са също
Person -}
data Person = Child Name | Adult Name Address Biog
data Biog    = NonParent String | Parent String [Person]

-- стойностите на типа са „единични“ (S) или „двойни“ (P):
data SingleOrPair a b = S a | P a b

```

```

-- примерен списък от горния тип:
xs = [S 1, P 2 "ab", P 3 "cde", S 4, P 5 "f"]
{- генератор, избиращ измежду елементите на xs само онези,
   които отговарят на конструктора P -}
[y | P x y <- xs] -- резулт. е ["ab","cde","f"]

```

7 Етюд: ефективно реализиране на опашка чрез два СПИСЪКА

Единият списък е за добавяне в опашката, другият – за извличане от нея. Когато вторият списък се окаже празен, първият се копира в обратен ред в него, а самият той става празен.

```

data Queue a = Qu [a] [a]

emptyQ = Qu [] []

isEmptyQ (Qu [] []) = True
isEmptyQ _           = False

addQ x (Qu xs ys) = Qu (x:xs) ys

remQ (Qu xs (y:ys)) = (y, Qu xs ys)
remQ (Qu xs [])     = remQ (Qu [] (reverse xs))
remQ (Qu [] [])     = error "remQ"

```

8 Класове, представители. Наследено представяне

```

class Eq a where -- клас за типове a, чиито
  (==), (/=) :: a -> a -> Bool -- стойности могат да се
  x/=y = not (x==y)           -- сравняват за равенство
  x==y = not (x/=y)

data Ordering = LT | EQ | GT -- тип, чиито стойности са
                             -- наредбени отношения

class (Eq a) => Ord a where -- типовете с наредба (Ord)
  compare :: a -> a -> Ordering -- предполагат и равенство
  (<), (<=), (>=), (>) :: a -> a -> Bool
  max, min :: a -> a -> a

data Bool = False | True -- Булевият тип
instance Eq Bool where -- описване на Bool като представител
  True==True = True -- на класа Eq
  False==False = True
  _==_ = False

```

```

-- примерът за множество от по-горе, усъвършенстван
data Eq a => Set a = NilSet | ConsSet a (Set a)

-- две двоични дървета, чийто тип е определен както тук,
-- могат да бъдат сравнявани за равенство, ако това е изпълнено
-- за стойностите във възлите им:
data Tree a = Leaf a | Branch (Tree a) (Tree a) deriving Eq

```

9 Етюд: пермутации, подредици, подписъци

```

-- perm1 :: Eq a => [a] -> [[a]]
perm1 [] = [[]]
perm1 xs = [x:ps | x<-xs, ps<-perm1(xs\[x])]

-- perm2 :: [a] -> [[a]]
-- типът е по-общ от този на perm1, защото не се изисква
-- принадлежност към класа Eq
perm2 [] = [[]]
perm2 (x:xs) = [ps++[x]++qs | rs <- perm2 xs, (ps,qs) <- splits rs]
  where
    splits [] = [([],[])]
    splits (y:ys) = ([],y:ys) : [(y:ps,qs) | (ps,qs) <- splits ys]

-- списък от последователните подредици, в лексикографски ред
subSeq [] = [[]]
subSeq xs = [take n ys | ys <- sufSeq xs, n <- [1 .. length ys]]

-- списък от суфиксите, от най-дългия към най-късия (лекс. ред)
sufSeq [] = [[]]
sufSeq xs = [drop n xs | n <- [0 .. length xs - 1]]

-- списък от префиксите, от най-късия към най-дългия (лекс. ред)
-- prfSeq [] = [[]]
-- prfSeq xs = [take n xs | n <- [1 .. length xs]]

-- списък от подписъците (лекс. ред)
subLst [] = [[]]
subLst [x] = [[x]]
subLst (x:xs) = [x] : [y++ys | y <- [[x],[]], ys <- subLst xs]

```

10 Функции от висок ред

```

map f [] = []
map f (x:xs) = f x : map f xs

curry f x y = f (x,y)
uncurry f p = f (fst p) (snd p)

```

```

flip f x y = f y x

-- foldr :: (a -> b -> b) -> b -> [a] -> b
foldr f v [] = v -- ,,прилагане отдясно‘‘
foldr f v (x:xs) = f x (foldr f v xs)

-- foldl :: (a -> b -> a) -> a -> [b] -> a
foldl f v [] = v -- ,,прилагане отляво‘‘
foldl f v (x:xs) = foldl f (f v x) xs

-- unfold :: (a->Bool) -> (a->b) -> (a->a) -> a -> [b]
unfold p f g x -- ,,образуване на списък‘‘
  | p x = []
  | otherwise = f x : unfold p f g (g x)

-- unfold' :: (a->b) -> (a->a) -> a -> [b]
unfold' f g x = f x : unfold' f g (g x) -- винаги безкрайни списъци
-- или само: unfold' = unfold (\_ -> False)

```

Функциите от висок ред често служат за пряко, нерекурсивно, определяне на други функции (рекурсията се поглъща от тях), за получаване на комбинаторна форма на определение на функция и други преобразования. Следват примери за това.

```

abslist = map abs -- списък от абсол. стойности на елем. на списък
posits = filter (>0) -- списък само от положителните елем. на списък

sum = foldr (+) 0 -- сбор и произведение на
product = foldr (*) 1 -- целочислен списък

length = foldl (\n _ -> n+1) 0 -- дължина на списък
reverse = foldl (flip (:)) [] -- обръщане на списък

map f = foldr ((:).f) [] -- вж. по-горе
map f = unfold' (f.head) tail -- (друго определение)

-- ,,пресяване‘‘ на списък относно функция-предикат p:
filter p = foldr (\a b -> if p a then a:b else b) []

map f xs = [f x | x<-xs] -- много рекурсивни функции
filter p xs = [x | x<-xs, p x] -- могат да се изразяват и
-- чрез генератори на списъци

isort = foldr ins [] -- подреждане чрез вмъкване
  where
  x 'ins' [] = [x]
  x 'ins' yy@(y:ys)
    | x<=y = x:yy
    | otherwise = y: x 'ins' ys

```

```
poly c x = foldl (\a b -> a*x+b) 0.0 c      -- пресмятане на полином c в x
```

11 Отложено (лениво) пресмятане. Безкрайни редици

Правила, по които се извършват пресмятанията в Haskell:

- (1) пресмята се „отвън навътре“ и „отляво надясно“;
- (2) всеки аргумент се пресмята само ако и тогава, когато стойността му се използва (в някой пресмятан израз);
- (3) пресмятането на аргумент може да е частично (от гледна точка на частите му и на съответните функции-конструктори, които ги свързват);
- (4) всеки аргумент бива пресметнат (ако изобщо бива) само по веднъж.

```
-- iterate :: (a -> a) -> a -> [a]
iterate f x = x : iterate f (f x)
-- друго определение: iterate f = unfold' id f

-- a -> [a]
repeat x = x : repeat x
-- друго определение: repeat x = xs where xs = x:xs
-- друго определение: repeat = iterate id
-- друго определение: repeat = unfold' id id

-- сбор от квадратите на елементите на списък; въпреки
-- привидното, не се образуват списъци от прилаганията на map
-- върху суфиксите на списъка-аргумент
sum2p = sum . (map (^2))

-- намиране на минимум (ефективно поради ленивото пресмятане)
findMin = head . isort

-- съществено различни (от вз. прости числа) питагорови тройки
pyTriple = [(x,y,z) | z <- [2..], y <- [2..z-1], x <- [2..y-1],
                  x*x+y*y==z*z, x 'gcd' y 'gcd' z == 1]

-- редицата на Fibonacci
fibs = 0 : 1 : zipWith (+) fibs (tail fibs)

-- редицата на простите числа чрез решето на Ератостен
primes = map head (iterate sieve [2..]) where
  sieve (p:xs) = [x | x<-xs, x 'rem' p /= 0]
```

12 Етюд: представяне и действия с графи

Определения на типове за представяне на граф:

```
type RGraph a = [(a,a)]      -- (ор)граф като множество (списък) от дъги
type ELGraph a = [(a,[a])]  {- (ор)граф като множество (списък) от
                             двойки връх-съсед, а съседите са множества-списъци -}
```

Определения на имената и типовете на функции върху графи:

```
-- построяване на ELGraph от RGraph:
mkGraph :: RGraph Gnode -> ELGraph Gnode
-- съседите на връх (или празен списък):
nbrs :: ELGraph Gnode -> Gnode -> [Gnode]
-- добавяне на дъга към граф (резултатът е „уголемен“ граф):
addEdge :: ELGraph Gnode -> Gnode -> Gnode -> ELGraph Gnode
-- списък от пътищата в граф от един даден възел към друг:
routes :: ELGraph Gnode -> Gnode -> Gnode -> [[Gnode]]
```

Определения на функциите:

```
mkGraph = foldr (\(x,y) v -> addEdge v x y) []

nbrs g a = foldr (\(b,bs) v -> if b==a then bs else v) [] g

addEdge g a b
| nbrs g a == [] = (a,[b]):g
| otherwise      = foldr (\z@(x,xs) v ->
                          (if x==a then (x,b:xs) else z) : v)
                        [] g

routes = routes' [] where
  routes' v g a b
  | a == b     = [[a]]
  | otherwise  = [a:r | x <- nbrs g a \\  
v, r <- routes' (a:v) g x b]
```

Примерен граф (върховете са литери (Char)) и намиране на пътища в него:

```
type Gnode = Char

g = mkGraph [('a','b'),('b','d'),('c','f'),('c','e'),('e','f'),('a','c')]
routes g 'c' 'f'
```

Както по-горе за функцията `findMin`, `routes` може да се използва за намиране на *един* (кой да е) път в граф: `head . routes`.